

Kristina Sherling
AKC kohtunik #64512
Rahvusvaheline ja haruldaste tõugude kohtunik

Olin kutsutud hindama Eesti Mastifite Tõuühingu Erinäitust, mis toimus 9. veebruaril 2008 Eesti kaunis pealinnas Tallinnas.

Saabumisel võttis mind lennujaamas vastu Tarvo Tombak, kes viis mind hotelli ja aitas ennast sisse seada. Pisut hiljem kohtusin ka Kaire Rjadnev-Meristo ja tore da itaalia kohtuniku Alfredo Alessandriga, kes hindas kõiki teisi näitusel esindatud tõuge.

Pärast mõnusat öist puhkust ja hommikusööki kohtusime järgmisel hommikul Kristeliga, kes viis meid ringkäigule Tallinna vanalinna, suveniiripoodidesse ja lõunasöögile hubasesse restorani. Kuigi ilm oli külm ja kõle, tegi ringkäik suurepärase arhitektuuri ja huvitava ajaloo linnas südame soojaks.

Ma olin vaimustuses Tallinna ja Eesti huvitavast ajaloost, imetlusvääretest ehitistest ja munakivitänavatest. Ma nautisin igat hetke meie ringkäigust, mille tegi veelgi paremaks meie giidi teadmised ja kannatlikkus meie küsimustele vastamisel.

Peale väikest puhkust hotellis seadsin end valmis õhtuseks balletietenduseks, kus mu saatjaks oli mr. Alessandri. Etendus oli tore üllatus ja me nautisime hingega Tallinna balletitrupi interpretatsiooni Shakespeare'i klassikalisest „Romeo ja Juliast.“

Järgmisel hommikul näitusepaika saabudes nägin muljetavaldavalt pikka auhinnalauda, kuid eriti uhke oli tiibeti mastifite osa sellest – ja õigustatult. Kokku oli osalemas 66 koera ja ma oleksin nii soovinud auhinnata rohkem kui vaid nelja esimest.

Minu kõige esimeses – isaste juunioriklassis – oli tervelt 14 osalejat ja minu ringiabiline Hedi Kumm aitas mul koeri grupeerida nii, et sain nende ringis liikumist paremini jälgida. Minu esimene nõue esitlejatele oli: võtke hoogu maha ja liikuge mõõdukal kiirusel! Paljusid koeri jookutati liialt suurel kiirusel ja see ei võimaldanud mul jälgida nende tegelikku, loomupärast liikumist. Kuna tiibeti mastif pole võidujooksu koer, tuleks nende liikumist esitleda alati mõõdukal kiirusel.

Ma olin vaimustunud noorte isaste koerte tasemest ja andsin hindeid „suurepärane“ rohkem kui hindeid „väga hea“. Esikoha sai väga hea üldmuljega koer – hea luustiku ja suurepärase pea, hambumuse, kasuka ja väga heade jalgadega. Sama koer sai ka „parima pea“ eriauhinna – andsin selle talle just väga heade proportsioonide, õige koonu-kolju suhte, laia koonu ja lubavalt võimsa kukla eest.

Teisele kohale panin tugeva, hea luustikuga väga paljulubava isase, kes vajab veel natuke aega küpsemiseks ja oma jalgade ja keha kontrollima õppimiseks. Tal oli väga ilus pea ja koon, mis arenedes kindlasti laiemaks muutuvad.

Kolmanda koha sai tugeva musta pigmendi ja sügavalt punakate laikudega koer, kellel oli suurepärane luustik, tihe kasukas ja väga hea liikumine. Pea tüübilt oli ta natuke erinev ja vajab aega arenguks, aga tema koon ja kolju olid suurepärased.

Neljanda koha koer oli hea näide tugevast aastavanusest koerast, tõumase liikumise ning hea pea, koonu ja kasukaga.

Pettumuseks kujunes minu üks kindlatest esikohasoosikutest, kes üritas mind kaks korda hammustada ja ma olin sunnitud ta ringist eemaldama. Lisavõistlusel teenis see koer „parima liikuja“ eriauhinna.

Juunior emaste klassis oli 13 osalejat, kuid siin jäid hinded „suurepärase“ vähemusse – enamus hindeid oli „väga hea“ ja ka üks „hea“.

Esikohale tulnud emane oli suurepärase kombinatsioon jõust, õige tüpaazhiga emaskoerale omasest luustikust ja kehaehitusest, mida täiendasid väga hea kasukas, õigete proportsioonidega pea ja ilusad tumedad silmad.

Teise koha koer oli tore pea ning kasuka ja õigete proportsioonide ning tugeva luustikuga paljulubav noor emane, kes esikohale jäi ehk pisut alla just kehaehituse osas.

Kolmanda koha koeral oli väga hea kehaehitus, hea liikumine ja õige kasukas ning luustik. Meeldiv pea ja tumedad silmad.

Neljaskoht läks tugeva pigmendiga black/tan emasele, kelle väga hea luustiku ainsaks nõrgaks pooleks oli pisut kitsas tagaosas. Pea oli lubavalt lai, koon tugev ja liikumine korras.

Olin üllatunud alahambumuse suurest hulgast selle klassi emastel – tasa- või ülehambumuse puhul oleksin kindlasti kõrgemaid hindeid andnud. Tiibeti mastifid ei ole nagu tiibeti spanjelid - templites elavad lemmikud, kelle puhul on alahambumus lubatud – vaid koerad kes peavad suutma enda eest võidelda ja olema suutelised endale ülalpidamist hankima, mida alahambumusega teha ei saa. Samuti ei tule alahambumus kasuks kutsikate eest hoolitsemisel.

Isaste noorteklassis oli kaks osalejat – meeldivad koerad, mõlemad kenade peade, tore kasuka ja hea luustikuga. Vahe esimese ja teise koha vahel oli väga väike.

Kümne osalejaga isaste avaklassis oli oma tõu suurepäraseid esindajaid. Esikoha sai suurepärase loom – väga hea luustiku ja kasukaga, võimsa pea ja väga hea hambumusega ning õige suurusega. See koer oli tiibeti mastifi tõu suurepärase esindaja, liikus hästi ja jättis mulle sügava mulje.

Teise koha koer oli hea tugeva luustiku ja suurepärase peaga isane, pisut lühema kasukaga ja väga hea kehaehitusega. Põlvede nurgad olid pisut sirged, kuid liikumine sellegipoolest väga hea. Hea esitus ja väga meeldiv üldmulje.

Kolmas koht läks toredale paksu kasuka ja hea luustikuga, väga ilusa pea ja koonuga koerale. Liikumine oli õige ja kindlasti on temas palju arengupotentsiaali.

Neljanda koha koeral oli korralik luustik ja ilus pea ning oluline kogus esinejaannet. Liikumine oli ilus, kuigi sammupikkust oleks võinud pisut rohkem olla. Teenitult läks talle ka „parima esineja“ eriauhind tõelise showmeheliku suhtumise eest.

Tshempioniklassis võistles 6 isast, kuid järjestus oli üsna ilmne. Esikoha sai ilus sügava värviga black/tan isane, hea kõrguse, suurepärase luustiku, kauni pea ja koonuga. Suurepärase ja võimas õige tüpaazhiga küps koer.

Teisele kohale panin kuningliku oleku ja uhke kasukaga koera. Hästi tasakaalustatud, hea luustiku ja suurepärase pea ning koonuga loom, kelle küpsus oli hästi näha. Väga silmapaistev koer.

Neljandale kohale tuli hea suuruse ja luustiku ning toreda peaga koer. Ka temast paistis seda küpsusega kaasnevat ilu. Sellele koerale läks ka „parima karvkatte“ eriauhind tõesti muljetavaldavalt koheva kasuka eest.

Emaste noorteklassis oli registreeritud kolm koera, kuid ringi tuli vaid kaks. Võitjaks tuli ilus, hea luustiku ja toreda pea ning ilmega koer, liikumine oli korralik ja kasukas ilus ning tihe.

Ka teise koha koer liikus hästi, oli ilusa peaga ja tõelise näitusekoera iseloomuga. Selle eest sai ta ka „parima esineja“ eriauhinna.

Emaste avaklassis osales 12 koera ja taas nägin murettekitavalt palju alahambumust. See varjutas ka paljud head välised omadused nende koerte puhul. Avaklassi esikoha koer oli suurepärase luustiku ja kehaehitusega, sügavmusta põhivärvi ja ilusate punaste laikudega. Liikumine oli suurepärane ja pea võimas – küll pisut erinevat tüüpi kuid hästi tasakaalustatud koonu ja koljuga. See koer sai ka „parima liikuja“ auhinna emastele koertele.

Teine koht läks ilusa keha ja luustikuga koerale. Tal oli tihe karvkate ja suurepärane pea ning ilme. Liikumine oli korralik ja hoolimata vaid oma kahele eluaastale on ta väga paljulubav koer.

Kolmas koht kuulus tasakaalustatud proportsioonidega koerale, korraliku luustiku, kena pea ja normaalse liikumisega. Kolju oli lai ja hästi tasakaalus tugeva ruutja koonuga.

Neljanda koha koer oli ilusa selge liikumise ja kena tüpaazhiga. Hea kukla ja luustiku ning korraliku kehaehituse ja üldmuljega.

Emaste tshempioniklass üllatas mind meeldivalt heatasemeliste osalejate poolest. Esikohale tuli väga kena küpse välimusega koer, kes sai ka „parima pea“ ja „parima kasuka“ eriauhinnad. Tal oli piisavalt massiivsust, korralik luustik, emasele tiibeti mastifile kohane ilme, kenad silmad ja korralik liikumine.

Teise koha omanik oli tugev, hea liikumisega koer, väga hea pea, sügava koonu ja ninajuurega ning hea hambumusega. Korralik luustik ja tugev üldmulje.

Kolmas koht läks kena emaskoeraliku väljanägemisega blue/tan isendile, kellel oli jõuline peaos, keskpärane luustik ja armastusväärne näoilme.

Neljandaks tuli taas emaskoerale omase väljanägemisega, keskpärase luustiku, kena ilme ja hea peaosaga, pisut tagasihoidliku koonu ja keskpärase liikumisega koer.

Emaste veteraniklassi ainus osaleja oli kaunis ja väarikas koer, kellel lisaks väga heale luustikule oli ka suurepärane pea tugeva täidlase koonuga. Tema liikumine oli parem, kui paljudel noorematel emastel ja ma olin tõeliselt liigutatud tema väarikusest ja jõulisest olemusest.

Paaride võistlusel osales mõningaid väga meeldivaid koeri, kelledest esikoht läks selgete värvilaikude ja sügava pigmentatsiooniga, tasakaalustatud välimuse, luustiku ja korraliku peaga koerale. Teise koha koeral oli kena kolju, korralik luustik, kasukas ja kena ilme. Kolmanda koha koera juures olid tugevateks külgedeks kaunis pea ja korralik luustik, kuid liikumine oli keskpärane, samuti nagu neljanda koha kena tüpaazhi ja hea kasukaga koeral.

Kasvatajaklassi võitjakoerte ühtesobivus ja sarnane joon oli tõesti märkimisväärne ja kindlalt ühtsete tunnustega. Aretusisase puhul on eriti oluline kui häst suudab ta oma omadusi järglastele edasi anda.

Teine koht läks samuti kenale seltskonnale, kus oli ka märgata ühtset joont ja läbivalt head taset.

Kolmanda koha grupis oli näha aretusesase võimekust, kuid pisut kõikuvat kvaliteeti.

BOB tiitel läks suurepärasele koerale, kellel väga palju konkurente ei olnud – tema esinemine oli täiuslik, kasukas kaunis ja luustik suurepärane. Silmapaistev pea ja kolju, ruitjas ning täidlane koon ja õige näoilme.

VSP oli sügava pigmentatsiooniga black/tan emane, suurepärase luustiku, tugeva pea ja jõulise liikumisega noor koer, kes pälvis ka „parima liikuja“ eriauhinna.

Tähelepanuväärne oli tiibeti mastifite üldine väga kõrge tase ja oli tõeline rõõm olla kohtunikuks nii suurepärasele koertele. Iseloomulikud olid tihedad ja tugevad kasukad, selle tõu tõeline uhkus, millele Eestis tuleb lisaks pärilikkusele kasuks ka sobivad jahedad kliimaatilised tingimused.

Osade koerte puhul oli näha probleeme kannakõõlustega, samuti liiga „lahtiseid“ õlgu või küünraid, mis põhjustavad väljapainet randmetest.

Iseloom ja meelelaad oli enamikul koertel väga hea, pidin elimineerima ühe koera, kes ei lasknud ennast katsuda ja proovis mind paaril korral hammustada. Ma ei tea kui tavaline on koeri selle eest diskvalifitseerida, kuid üldiselt loetakse seda elimineerivaks veaks. Mitu koera ei lubanud katsuda peale, mis kindlasti ei tulnud kasuks nende lõplikule hindele.

Mulle tundus ka, et paljud osalejad olid üllatunud, kui palusin neil koeri jooksutada mõõduka kiirusega. Tiibeti mastifid ei ole võidujooksu koerad ja nende näitamine suurel kiirusel rikub ära üldmulje ja jätab varju need detailid, mis avalduvad just mõõduka kiirusega liikumisel. Siis tuleb välja tiibeti mastifi tõeline liikumisjoon nii küljelt, eest kui ka tagantvaates, samuti ilmnevad võimalikud vead oluliselt paremini mõõduka kiiruse juures.

Täna veelkord võimaluse eest osaleda kohtunikuna teie näitusel ja kuigi sain osalejatelt hindmise ajal ka natuke kriitikat, oli üldine vastuvõtt Mastifite Tõuühingu poolt suurepärane.

Kristina Sherling.

ROYAL CANIN